

TPSO JOURNAL

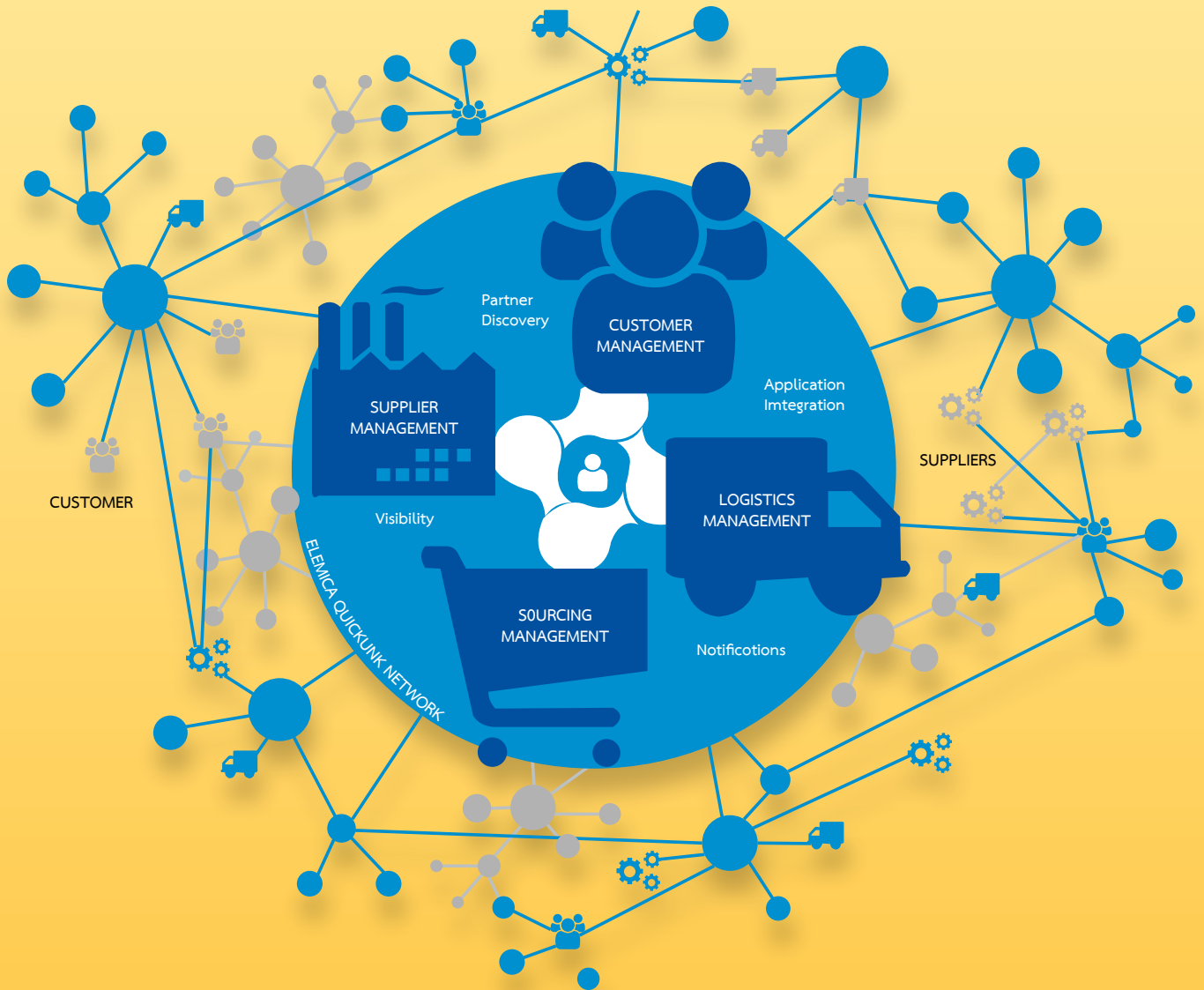
วารสาร สนย. ปีที่ 4 ฉบับที่ 38 กันยายน 2557

ใจใคร่แดนอิเหนา :
รัฐบาลใหม่โอกาสใหม่

ทิศทาง การเติบโตของ
การส่งออกไทยและผลิตภัณฑ์

ภาพรวมเศรษฐกิจไทย เดือนกรกฎาคม 2557

สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน
อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร
: สิงหาคม 2557

ความสะดวกทางการค้า
ตลอดห่วงโซ่อุปทาน

เมื่อโลกกว้าง ทาง(ไม่)แคบ

Editor's note

จากสถานการณ์ทางการเมืองที่เริ่มคลี่คลาย ทำให้ประเทศไทยมีแนวโน้มทางด้านเศรษฐกิจที่ดีขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของการส่งออก ที่นักวิเคราะห์ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยผ่านจุดเสี่ยงที่สุดไปแล้ว และมีแนวโน้มว่าจะฟื้นตัวได้อย่างเต็มที่ในช่วงครึ่งปีหลัง โดยมีปัจจัยหนุนจากการฟื้นตัวของภาคการลงทุน การส่งออก และการท่องเที่ยว เช่นเดียวกับการส่งออกเนื้อไก่ และผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปของไทย ที่หลายประเทศทยอยยกเลิกมาตรการห้ามนำเข้าจากไทย หลังผ่านพ้นวิกฤตไข้หวัดนกระบาด ในปี 2547 นับเป็นสัญญาณที่ดีของผู้ประกอบการไทยที่จะฟื้นตัวขึ้นอีกครั้ง ซึ่งท่าทีของต่างประเทศจะเป็นอย่างไร และมีแนวโน้มไปในทิศทางไหน ต้องติดตาม รวมไปถึงเรื่องการค้า ความสะดวกทางการค้า ที่มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบแก่ผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศ โดยในคอลัมน์ Special Report จะเผยแพร่รายละเอียดให้ผู้ประกอบการได้นำไปใช้ประโยชน์กัน

สำหรับคอลัมน์ Special Talk พลัดไม่ได้กับ การเปลี่ยนแปลงครั้งใหม่ของประเทศอินโดนีเซีย กับการเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีของนายโจโก วิโดโด หรือโจโควี ผู้ที่ชาวอินโดนีเซียต่างให้การยอมรับว่าเป็นนักปฏิรูปใส่ชื่อ มือสะอาดที่จะเข้ามาพัฒนา และสร้างความหลากหลายทางเศรษฐกิจ ซึ่งทิศทางเศรษฐกิจใหม่นี้ จะช่วยสร้างโอกาสในการส่งออกและการลงทุนของไทยได้อย่างไร ติดตามอ่านได้ในเล่ม

กองบรรณาธิการวารสาร สนย.

Contents

ใจโควีแดนอิเหนา : รัฐบาลใหม่โอกาสใหม่	3
ทิศทางการเติบโตของการส่งออกไก่และผลิตภัณฑ์	4-5
ความสะดวกทางการค้าตลอดห่วงโซ่อุปทาน : เมื่อโลกกว้าง ทาง(ไม่)แคบ	6-7
ภาพรวมเศรษฐกิจไทย	8
ตัวชี้วัดเศรษฐกิจการค้า	9
การค้าระหว่างประเทศของไทย : กรกฎาคม 2557	10
สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร : สิงหาคม 2557	11
Global News	12

บรรณาธิการ

ผู้อำนวยการ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า

ผู้จัดทำ

สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

44/100 ถ.นนทบุรี 1 ต.บางกระสอบ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 0 2507 7895 โทรสาร 0 2547 5687

Getting Around with TPSO

ฉบับนี้มีกิจกรรมหลากหลายมาเล่าสู่กันฟัง จากงานวันพาณิชย์ 20 ส.ค.57 ครบรอบวันสถาปนา 94 ปี ที่กระทรวงพาณิชย์มุ่งมั่นพัฒนาเศรษฐกิจการค้าของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ประชาชนอยู่ดีกินดี มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้แก่ภาคการค้า พัฒนาตลาดเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน ตลอดจนดูแลเกษตรกร ผู้ประกอบการ และผู้บริโภคทุกระดับอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมเรียกได้ว่า “มุ่งมั่นพัฒนา ครบวงจรการค้า เพื่อความอยู่ดีมีสุขของคนไทย” ในโอกาสนี้ สนย. ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมสัมมนา โดยได้รับเกียรติจาก ดร.ศุภชัย พานิชภักดิ์ ปาฐกถาพิเศษเรื่อง “ฝ่าคลื่นเศรษฐกิจยุคใหม่สู่การค้าที่ยั่งยืน” ทำให้เห็นแนวโน้มทิศทางการค้าโลกในอนาคตและการปรับตัวเพื่อรับมือและดึงตรงผลประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงการค้าของโลกได้อย่างไร อีกทั้งทางด้านธุรกิจอีกมากมาย

ถัดมาในวันที่ 21 ส.ค. 57 สนย. จัดสัมมนาวิชาการ “โค้งสุดท้ายก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Countdown AEC)” ที่โรงแรมสวิสโฮเทลฯ ได้รับเกียรติจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิในการเข้าร่วมเสวนา อาทิ คุณเกษมสันต์ วีระกุล ดร.กิริฎา เภาพิจิตร ดร.สิทธิพร อินทวงศ์ โดยมี ศ.ดร.สกันธ์ วรรณวิวัฒนา เป็นผู้ดำเนินรายการ และการนำเสนอผลงานทางวิชา “การวิเคราะห์ผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยภายใต้การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้แบบจำลอง GTAP และแบบจำลอง Dynamic CGE” ซึ่งเป็นผลงานการศึกษาร่วมกันระหว่าง สนย. กับคณาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์ ซึ่งจะได้นำเสนอในคอลัมน์ต่างๆ ต่อไป

โจโควีแดนอิเหนา : รัฐบาลใหม่โอกาสใหม่

โดย ดร. ไพศาล มะระพะฤกษ์วรณ

เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2557 อินโดนีเซียเพิ่งได้ประธานาธิบดีคนใหม่ “นายโจโค วิโดโด” หรือในชื่ออย่างไม่เป็นทางการคือ “โจโควี” เขามีกำหนดการสาบานตนเข้ารับตำแหน่งในวันที่ 20 ตุลาคม 2557 โดยเขาจะอยู่ในตำแหน่งวาระ 5 ปี เป็นที่คาดว่านโยบายเศรษฐกิจของนายโจโควีจะช่วยเศรษฐกิจอินโดนีเซียเดินหน้าอย่างเต็มกำลัง ขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างโอกาสการค้าการลงทุนให้กับไทยในหลายด้าน

ภาพลักษณ์นายโจโควีที่เป็นที่คุ้นหูคุ้นตาผู้คนในกรุงจาการ์ตาเป็นอย่างดีคือภาพที่เขามาร่วมฟังเพลงในสวนสาธารณะช่วงวันหยุดในชุดลำลองสบายๆ พร้อมทักทายชาวบ้านอย่างเป็นกันเองเพื่อรับฟังปัญหาชาวบ้านก่อนที่จะหาทางช่วยเหลือ ในฐานะที่เขาเป็นผู้ว่าราชการกรุงจาการ์ตา อาจเป็นด้วยเหตุที่เขาใส่ใจต่อประชาชนเช่นนี้ก็เป็นได้ที่ทำให้คนอินโดนีเซียที่ต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงพร้อมใจกันเลือกเขาเป็นประธานาธิบดี เขาเป็นนักธุรกิจชายเฟอรินเจอร์ที่เติบโตจาก SMEs จนสามารถก้าวขึ้นเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ในปัจจุบัน ผลงานในฐานะผู้ว่าฯ เป็นที่ยอมรับของคนจาการ์ตาในด้านการเป็นนักปฏิรูป ความซื่อสัตย์มือสะอาด จริงจังกับงานต่อต้านคอร์รัปชันและส่งเสริมการลดขั้นตอนของระบบราชการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวอินโดนีเซียไม่เคยเห็นบ่อยนักในการเมืองอินโดนีเซียในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา

ปัญหาเรื้อรังในอินโดนีเซียคือเศรษฐกิจยังไม่หลากหลาย ยังคงกระจุกตัวอยู่ที่เพียงบางสาขา เช่น พลังงานเป็นหลัก ขณะที่ความเจริญก็ยังกระจุกตัวอยู่ที่กรุงจาการ์ตา สิ่งที่น่าวิตกคือตั้งใจไว้ว่าจะริบดำเนิการเป็นอันดับต้นๆ เป็นเรื่องการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น จะสร้างถนนเพิ่ม 2,000 กิโลเมตร ทำเรือใหม่ 10 แห่ง สนามบินใหม่ 10 แห่ง สร้างยานอวกาศใหม่ 500 แห่ง ปรับปรุงระบบไฟฟ้า ปรปะปา ที่ยังล้าหลัง รวมถึงการพัฒนา

โครงสร้างคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างประเทศที่ยังไม่ได้มาตรฐานสากลด้วยเห็นว่าอาเซียนกำลังเชื่อมกับเศรษฐกิจโลกมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะกับจีนและญี่ปุ่น นอกจากนี้เขายังมีแนวคิดที่จะลดการอุดหนุนราคาน้ำมันอีกด้วย ทุกวันนี้อินโดนีเซียต้องจ่ายเงินกว่า 3 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐต่อปีไปกับการอุดหนุนขายปลีกน้ำมันให้ต่ำ ซึ่งส่งผลต่อการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศเป็นอย่างยิ่ง ปัจจุบันอินโดนีเซียเป็นประเทศหนึ่งที่ราคาน้ำมันถูกที่สุดในโลก แต่คาดว่ามาตรการอุดหนุนจะไม่ยั่งยืน เนื่องจากรัฐบาลก่อนหน้าก็เคยพยายามทำมาแล้ว แต่ก็เกิดการเดินขบวนต่อต้านอย่างรุนแรง นอกจากนี้ นายโจโควีอาจต้องเร่งแก้ไขกฎระเบียบด้านการค้าการลงทุนที่ยังไม่มีความชัดเจนและโปร่งใส รวมถึงกระบวนการติดต่อกับราชการที่ยังยุ่งยากและมีขั้นตอนค่อนข้างมาก

ปัจจุบันอินโดนีเซียเป็นที่สนใจด้านการลงทุนด้วยปัจจัยหลายด้าน อินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในอาเซียน มีอัตราการเติบโตสูง มีประชากรมากที่สุดในอาเซียน (248 ล้านคน) มีทรัพยากรธรรมชาติหลากหลายอันได้แก่ น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน ดีบุก ทองแดง นิกเกิล ทองคำ เงิน และเหล็ก เป็นต้น รวมถึงแหล่งทรัพยากรทางน้ำและพืชผลทางการเกษตรที่มีความหลากหลาย ประกอบกับรัฐบาลที่ผ่านมามีนโยบายส่งเสริมการลงทุนนอกสาขาพลังงานมากขึ้น เพื่อสร้างความหลากหลายทางเศรษฐกิจและช่วยสร้างงานสำหรับประเทศที่มีประชากรมาก จึงทำให้อินโดนีเซียคงความน่าสนใจสำหรับนักลงทุนต่างประเทศ ทั้งในฐานะที่เป็นตลาดใหญ่สำหรับสินค้าและบริการ และแหล่งการผลิตขนาดใหญ่สำหรับป้อนตลาด AEC และตลาดโลก ซึ่งคาดว่านายโจโควีคงจะสานต่อนโยบายดังกล่าว นอกจากนี้อินโดนีเซียยังอยู่ระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมหลายชนิด เช่น ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอ การแปรรูปสินค้าเกษตรและประมง เหมืองแร่ รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ

ในด้านอุตสาหกรรมยานยนต์ ปัจจุบันอินโดนีเซียเริ่มมีบทบาทด้านการเป็นฐานการผลิตใหม่มากขึ้น ด้วยปัจจัยหนุนจากความพร้อมด้านแรงงานมีมาก ทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ (มากที่สุดใอาเซียน) และการบริโภคภายในมีสูง ทั้งนี้โดยได้เปิดโรงงานแห่งที่ 4 ที่เมืองคาราวังในฝั่งตะวันตกของชวาเมื่อไม่นานมานี้ด้วยกำลังการผลิต 7 หมื่นคันต่อปี อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมต้นน้ำและกลางน้ำของอินโดนีเซียยังไม่เข้มแข็งนักจึงน่าจะเป็นโอกาสของไทยในการส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ ขณะเดียวกันการย้ายฐานการผลิตรถยนต์ของจีนเข้ามาในไทยก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น MG และตงฟง ขณะที่ญี่ปุ่นก็มุ่งเน้นให้ไทยเป็นศูนย์กลางด้าน R&D ของภูมิภาคพร้อมทั้งใช้ไทยเป็นฐานในการเจาะตลาด CLMV ที่มีความต้องการยานยนต์สูง จะช่วยให้ไทยสามารถรักษาความเป็นหมายเลข 1 ของอาเซียนด้านยานยนต์เอาไว้ได้

กล่าวโดยสรุป ทิศทางเศรษฐกิจใหม่ของอินโดนีเซียจะช่วยสร้างโอกาสในการส่งออกของไทยหลายด้าน เช่น กลุ่มยานยนต์ พลาสติก เครื่องจักรกล การเกษตร น้ำตาลทรายและเครื่องปรับอากาศ เป็นต้น ในด้านการลงทุน อินโดนีเซียจะเป็นโอกาสสำหรับไทยที่จะใช้อินโดนีเซียเป็นฐานการผลิตสินค้าที่มีต้นทุนต่ำกว่าเพื่อการแข่งขันในตลาดโลก และยังสามารถใช้เป็นตลาดสำหรับการค้าได้อีกด้วย สาขาการลงทุนที่น่าสนใจสำหรับผู้ประกอบการไทย ได้แก่ ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ที่รัฐบาลให้การส่งเสริม นอกจากนี้จะเป็นสาขาที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น อาหารฮาลาล น้ำมัน ถ่านหิน และเหมืองแร่ อุตสาหกรรมด้านการแปรรูปสินค้าเกษตรและประมง ธุรกิจบริการ (เช่น สปา และบริการทางการแพทย์) และธุรกิจก่อสร้าง/วัสดุก่อสร้างเนื่องจากอินโดนีเซียจะต้องปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานอีกมากเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ

ทิศทางการเติบโตของ การส่งออกไก่และผลิตภัณฑ์

โดย นางสาวมนิสา นวลเต็ม
กองวิจัยสินค้าเกษตร

อุตสาหกรรมส่งออกเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์แปรรูปของไทย กำลังจะกลับมาเติบโตอีกครั้ง หลังผ่านวิกฤตไข้หวัดนกระบาด ในปี 2547 ปัจจุบันหลายประเทศได้ยกเลิกมาตรการห้ามนำเข้าจากไทยแล้ว โดยเฉพาะตลาดส่งออกอย่างญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป ส่งผลให้ประเทศไทยมีโอกาสกลับมายึดครองส่วนแบ่งตลาดในตลาดหลักได้อีกครั้ง เหมือนช่วงก่อนการระบาดของไข้หวัดนก

อุตสาหกรรมเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์แปรรูปของไทย เป็นอุตสาหกรรมและเป็นสินค้าหนึ่งที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทย ด้วยมูลค่าการส่งออกที่มีมากกว่าร้อยละ 10 ในกลุ่มสินค้าอาหารที่สามารถผลักดันการส่งออกได้ โดยช่วงก่อนการระบาดของไข้หวัดนก ในปี 2546 ไทยนับเป็นตลาดสำคัญในการส่งออกไก่สด โดยมีมูลค่าการส่งออกเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ทั้งหมด 975.13 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แบ่งเป็นการส่งออกเนื้อไก่สดร้อยละ 61.26 (597.32 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) และผลิตภัณฑ์แปรรูป ร้อยละ 38.74 (377.81 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) แต่หลังจากเกิดปัญหาการระบาดของไข้หวัดนก ในปี 2547 หลายประเทศใช้มาตรการห้ามนำเข้าเนื้อไก่สดจากไทย ทำให้ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ไทยต้องสูญเสียมูลค่าการส่งออกเนื้อไก่สดไปมากกว่า 553 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี โดยเฉพาะตลาดส่งออกสำคัญอย่างสหภาพยุโรป และญี่ปุ่น (สัดส่วนการส่งออกรวมกันกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่าการส่งออกเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ของไทย) ส่งผลให้ไทยสามารถส่งออกได้เฉพาะผลิตภัณฑ์แปรรูปเท่านั้น ซึ่งภายหลังจากเกิดวิกฤตการณ์ไข้หวัดนก ไทยสามารถพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส โดยไทยได้หันไปเน้นการส่งออกไก่แปรรูปทดแทนการส่งออกเนื้อไก่สด และหลังจากนั้นมา ในปี 2556 ไทยมีมูลค่าการส่งออกเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์

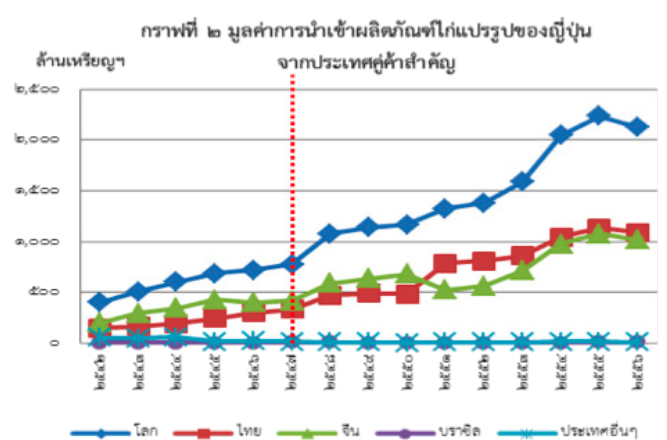
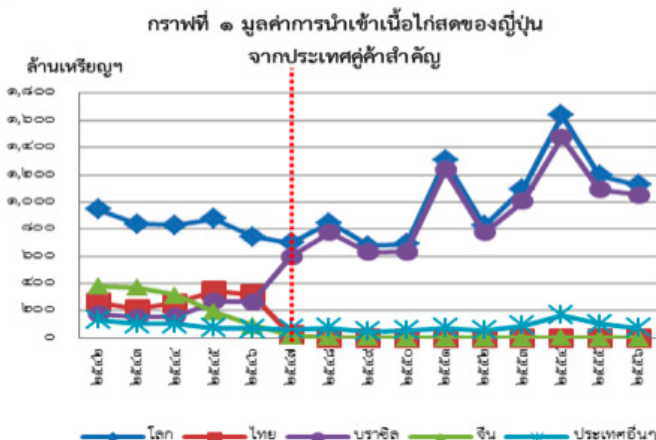
ไก่แปรรูปทั้งหมด 2,208.42 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยส่วนใหญ่เป็นการส่งออกผลิตภัณฑ์แปรรูปสัดส่วนการส่งออกสูงถึงร้อยละ 90.44 (1,997.27 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ในขณะที่การส่งออกเนื้อไก่สดมีเพียงร้อยละ 9.56 (211.15 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) เท่านั้น ปัจจุบันการส่งออกเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์มีโอกาสเติบโตอีกครั้ง หลังจากหลายประเทศได้ยกเลิกมาตรการห้ามนำเข้าเนื้อไก่สดจากไทยแล้ว เช่น สหภาพยุโรป สิงคโปร์ ฮองกง เป็นต้น โดยเฉพาะญี่ปุ่นเป็นประเทศล่าสุดที่ยกเลิกมาตรการดังกล่าว ซึ่งจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประเทศคู่ค้าอื่นๆ ทำให้ไทยสามารถส่งออกเนื้อไก่สดไปยังประเทศคู่ค้าอื่นๆ ได้เพิ่มขึ้น ประกอบกับการที่ไทยมีข้อได้เปรียบด้านการผลิตแปรรูป ทั้งประสิทธิภาพในการผลิต ปัจจัยการผลิต มาตรฐานการผลิต และเทคโนโลยีการผลิต เป็นต้น ส่งผลให้ไทยสามารถผลิตไก่แปรรูปได้ตรงกับความต้องการของประเทศผู้นำเข้า จึงส่งผลดีต่อการส่งออกเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ของไทย อย่างไรก็ตาม จากรูปแบบการส่งออกที่เปลี่ยนแปลงไป จากช่วงก่อนการระบาดของไข้หวัดนก (ก่อนปี 2547) คือ ไทยหันมาส่งออกไก่แปรรูปมากขึ้น ดังนั้น กองวิจัยสินค้าเกษตร สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า จึงทำการวิเคราะห์แนวโน้มการเติบโตของเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์แปรรูปของไทยในตลาดสำคัญ เพื่อให้เห็นแนวโน้มความต้องการ

เนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ในตลาดส่งออกสำคัญของไทย ที่คาดว่าจะกลับมาเติบโตอีกครั้ง ดังนี้

1. ญี่ปุ่น ก่อนการระบาดของไข้หวัดนก ญี่ปุ่นมีการนำเข้าเนื้อไก่สดในสัดส่วนที่มากกว่าผลิตภัณฑ์แปรรูป โดยในปี 2542 ญี่ปุ่นนำเข้าเนื้อไก่สด สัดส่วนร้อยละ 70.13 ของมูลค่าการนำเข้าเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์แปรรูปทั้งหมด (1,347.05 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) และนำเข้าผลิตภัณฑ์แปรรูปเพียงแค่ร้อยละ 29.87 จนกระทั่งในปี 2547 ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลง ญี่ปุ่นเริ่มหันมานำเข้าผลิตภัณฑ์แปรรูปมากขึ้น โดยในปี 2556 ญี่ปุ่นนำเข้าผลิตภัณฑ์แปรรูปเพิ่มขึ้น อยู่ที่ร้อยละ 65.43 ของมูลค่าการนำเข้าเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์แปรรูปทั้งหมด (3,251.66 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) และนำเข้าเนื้อไก่สดเพียงร้อยละ 34.57 เท่านั้น

ตำแหน่งทางการตลาดของไทยในตลาดญี่ปุ่น: ก่อนการระบาดของไข้หวัดนก ปี 2546 ไทยครองส่วนแบ่งตลาดในญี่ปุ่นเป็นอันดับ 1 สำหรับเนื้อไก่สด โดยมีส่วนแบ่งทางการตลาดร้อยละ 42.85 ของมูลค่านำเข้าเนื้อไก่สดทั้งหมดของญี่ปุ่น รองลงมาได้แก่ บราซิล และจีน มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 35.64 และ 12.57 ตามลำดับ ทั้งนี้ หลังจากการระบาดของไข้หวัดนก การส่งออกเนื้อไก่สดของไทยต้องหยุดชะงักชั่วคราว แต่รัฐบาลไทยได้เจรจากับญี่ปุ่น ขอให้พิจารณาการส่งออกผลิตภัณฑ์แปรรูปแทน

ตำแหน่งทางการตลาดเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์แปรรูปของไทยในตลาดญี่ปุ่น

โดยจะเห็นว่าตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา ญี่ปุ่นยังคงนำเข้าผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปจากไทย และจีน เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (กราฟที่ 2) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยปี 2556 ญี่ปุ่นนำเข้าผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปจากไทย สัดส่วนร้อยละ 51.29 และนำเข้าจากจีน สัดส่วนร้อยละ 41.9 ของมูลค่านำเข้าผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปทั้งหมดของญี่ปุ่น ส่วนเนื้อไก่สด (กราฟที่ 1) จะเห็นว่าญี่ปุ่นได้หันไปนำเข้าจากบราซิลทดแทนการนำเข้าจากไทย เนื่องจากเชื่อมั่นว่าบราซิลไม่มีการระบาดของไข้หวัดนก

ทั้งนี้ หลังจากญี่ปุ่นได้ประกาศยกเลิกการห้ามนำเข้าเนื้อไก่สดจากไทยแล้ว ซึ่งผู้ส่งออกไทยสามารถส่งออกไปตลาดญี่ปุ่นได้ ตั้งแต่วันที่ 25 ธันวาคม 2556 ที่ผ่านมานับเป็นโอกาสของไทยในการที่จะกลับมาครองส่วนแบ่งตลาดเนื้อไก่สดเป็นอันดับ 1 เหมือนช่วงก่อนการระบาดของไข้หวัดนกอีกครั้งเนื่องจากเนื้อไก่สดของไทยมีจุดแข็งในเรื่องของฝีมือการตัดแต่งชิ้นส่วน สามารถผลิตได้ตรงกับความต้องการของผู้นำเข้า และก่อนการระบาดของไข้หวัดนก ญี่ปุ่นก็มีการนำเข้าจากไทยมากกว่าบราซิล จึงสามารถทดแทนการนำเข้าจากคู่แข่งอย่างบราซิลได้ไม่ยาก อีกทั้ง ตลาดญี่ปุ่นไม่มีการกำหนดโควตานำเข้า จึงมีความเป็นไปได้สูงที่ไทยจะสามารถช่วงชิงส่วนแบ่งตลาดกลับมาจากบราซิลได้

2. สหภาพยุโรป ก่อนการระบาดของไข้หวัดนก สหภาพยุโรปมีการนำเข้าเนื้อไก่สดในสัดส่วนที่มากกว่าผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูป โดยในปี 2542 นำเข้าเนื้อไก่สด สัดส่วนร้อยละ 61.87 ของมูลค่าการนำเข้าเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปทั้งหมด และนำเข้าผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูป ร้อยละ 38.13 จนกระทั่งในปี 2549 ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลง สหภาพยุโรปเริ่มหันมานำเข้าผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปมากขึ้น โดยในปี 2556 นำเข้าผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปเพิ่มขึ้น อยู่ที่ร้อยละ 58.58 ส่วนเนื้อไก่สดลดลง เหลือร้อยละ 41.42 ของมูลค่าการนำเข้าเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปทั้งหมด (2,521.91 ล้านดอลลาร์)

ตำแหน่งทางการตลาดของไทยในสหภาพยุโรป; ก่อนการระบาดของไข้หวัดนก

ปี 2546 สำหรับเนื้อไก่สด (กราฟที่ 3) ไทยครองส่วนแบ่งตลาดในสหภาพยุโรปเป็นอันดับ 2 รองจากบราซิล (ร้อยละ 43.21) โดยไทยมีส่วนแบ่งทางการตลาดร้อยละ 16.47 ของมูลค่านำเข้าเนื้อไก่สดทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ โปแลนด์ และฮังการี มีส่วนแบ่งตลาด ร้อยละ 15.24 และ 11.18 ตามลำดับ ทั้งนี้ หลังจากการระบาดของไข้หวัดนกตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา จะเห็นว่า สหภาพยุโรปได้เพิ่มการนำเข้าเนื้อไก่สดจากบราซิล โปแลนด์ และฮังการี ทดแทนการนำเข้าจากไทย ส่วนด้านผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูป (กราฟที่ 4) ไทยครองส่วนแบ่งตลาดในสหภาพยุโรปเป็นอันดับ 1 มาโดยตลอด ตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปี 2546 และ ปี 2556 พบว่า สหภาพยุโรปนำเข้าผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปจากไทยในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 57.47 และร้อยละ 56.57 ตามลำดับ

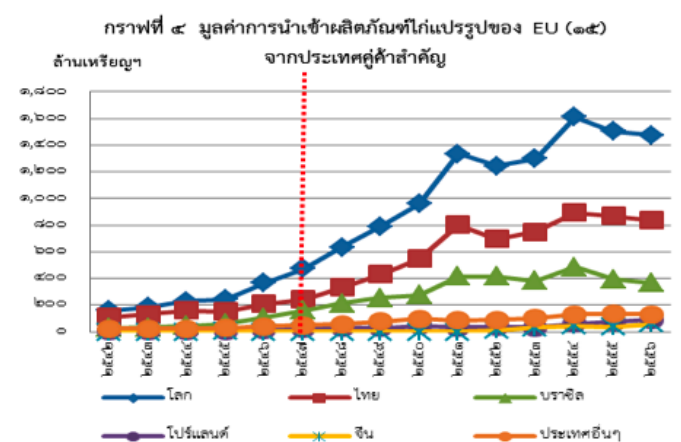
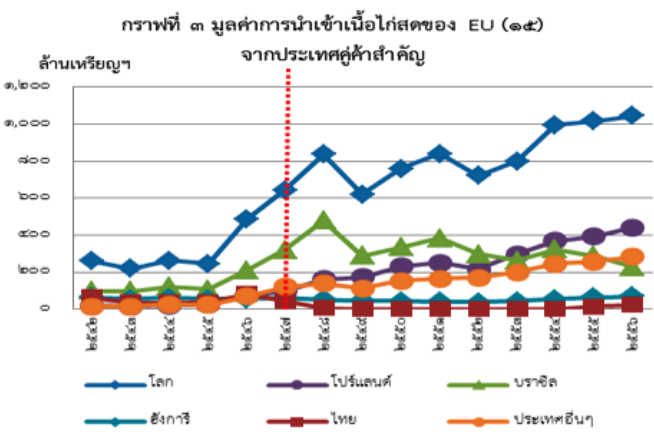
ทั้งนี้ สหภาพยุโรปได้อนุญาตให้นำเข้าเนื้อไก่สด ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2555 ซึ่งคาดว่าไทยจะสามารถชิงส่วนแบ่งทางการตลาดคืนจากประเทศคู่แข่งอย่างโปแลนด์ และฮังการี ได้บ้างบางส่วนเท่านั้น เนื่องจากโปแลนด์ และฮังการี มีทำเลที่ตั้งของประเทศใกล้มากกว่าไทย แต่สำหรับคู่แข่งอย่างบราซิล มีความเป็นไปได้สูงที่สหภาพยุโรปจะหันมานำเข้าเนื้อไก่สดจากประเทศไทยทดแทน เนื่องจากปัจจุบันสหภาพยุโรป มีการนำเข้าเนื้อไก่สดจากบราซิลสูงกว่าโควตาที่ได้รับการจัดสรรไว้ปริมาณมาก ทำให้ต้องเสียภาษีนำเข้าในส่วนที่เกินปริมาณ

โควตาที่กำหนดในอัตราที่สูง ดังนั้น คาดว่าสหภาพยุโรปจะหันมานำเข้าเนื้อไก่สดจากไทยเพิ่มขึ้นเต็มตามจำนวนโควตา เนื่องจากผู้นำเข้าจะได้รับสิทธิประโยชน์จากโควตาไก่สดที่ไทยได้รับและสิทธิประโยชน์จากอัตราภาษีพิเศษที่สหภาพยุโรปกำหนด ซึ่งจะช่วยให้ต้นทุนการนำเข้าลดลงได้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ภาครัฐควรเร่งเจรจาให้สหภาพยุโรป เพิ่มโควตานำเข้าไก่ปรุงสุกจากไทย ซึ่งหากการเจรจาประสบความสำเร็จ จะทำให้ไทยสามารถส่งออกไปปรุงสุกไปยังสหภาพยุโรปได้เพิ่มขึ้น
2. ภาครัฐควรใช้โอกาสจากการที่ประเทศคู่ค้ามีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการนำเข้า จากการนำเข้าเนื้อไก่สดหันมานำเข้าผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปมากขึ้น เร่งผลักดันการส่งออกผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูป โดยเน้นการสนับสนุนและส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มและความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูป เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านราคาให้กับผู้ประกอบการไทย
3. หาดตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มประเทศอาเซียน รัสเซีย แอฟริกาใต้ เกาหลีใต้ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้การส่งออกเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปของไทยสามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง
4. ผู้ส่งออกไทย ควรติดตามความเคลื่อนไหวของมาตรการและกฎระเบียบต่างๆ ของประเทศคู่ค้าสำคัญอย่างใกล้ชิด เพื่อรักษาส่วนแบ่งทางการตลาด และรักษาความเป็นผู้นำในการส่งออกเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปไปยังตลาดสหภาพยุโรป

ตำแหน่งทางการตลาดเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปของไทยในตลาดสหภาพยุโรป

ตลอดห่วงโซ่อุปทาน: เมื่อโลกกว้าง ทาง(ไม่)แคบ

โดย นายธนภัท แสงอรุณ
กองวิจัยเศรษฐกิจการค้ามหภาค

ความสามารถทางการแข่งขันทางการค้าของประเทศขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ทั้งการส่งเสริมตลาดและการกำกับดูแลโดยภาครัฐ รวมถึงศักยภาพและการบริหารจัดการของภาคเอกชน เมื่อโลกของการค้าเสรีที่ทั่วโลกโยนโยกด้วย FTAs โอกาสทางการค้าและการลงทุนเปิดกว้างมากขึ้น ความสะดวกทางการค้ากลายเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการสร้างความได้เปรียบทางธุรกิจในตลาดที่มีผู้เล่นมากขึ้น และมีเงื่อนไขกฎกติกาการค้าที่สร้างขึ้นมามีความยืดหยุ่นโอกาสของคู่แข่งให้แคบลง

โดยพื้นฐานแล้ว การอำนวยความสะดวกทางการค้า (Trade Facilitation) ตั้งอยู่บนหลักสำคัญ 3 ประการคือการลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น (Simplification) การทำให้กฎระเบียบ/ขั้นตอนมีความสอดคล้องกันระหว่างประเทศ (Harmonization) และการสร้างมาตรฐานการปฏิบัติให้เป็นที่ยอมรับอย่างเป็นสากล (Standardization) การอำนวยความสะดวกทางการค้ามีวิวัฒนาการจากที่มุ่งเน้นเฉพาะการพัฒนาประสิทธิภาพของกระบวนการส่งออก-นำเข้าและระบบเอกสารเพื่อลดต้นทุนธุรกรรม (Trade Costs) สู่การปรับปรุงสภาพแวดล้อมทั้งระบบให้เอื้อต่อการทำธุรกิจ ครอบคลุมทั้งกระบวนการศุลกากร การผ่อนปรนกฎระเบียบพิธีการ และมาตรฐานต่างๆ เพื่อเพิ่มความง่ายในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business: EoDB) ลดต้นทุนและอุปสรรคทางการค้า เพิ่มความโปร่งใสและคาดการณ์ได้ส่งผลให้เกิดความมั่นใจและปริมาณการค้าที่เพิ่มขึ้น

หน่วยงานระหว่างประเทศหลายสถาบันได้กำหนดมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างประเทศ อาทิ Time Release Study ของ World Customs Organization, Analysis Liner Shipping Connectivity Index ของ UNCTAD, Cost-Time-Distance Analysis ของ UNESCAP และ Enabling Trade Index ของ World Economic Forum (WEF) เพื่อวัดระดับประสิทธิภาพของภาครัฐในการสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศและปัจจัยที่สิ่งซึ่งต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชน ซึ่งผลการประเมินยังแสดงให้เห็นว่าไทยยังมีช่องว่างให้เติมเต็มได้อีกมาก

ผลการศึกษาของ WEF ร่วมกับธนาคารโลก และ Bain & Company ปี 2556 ระบุว่า การลดอุปสรรค ปรับปรุงกฎระเบียบและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการค้าจะช่วยเพิ่มปริมาณการค้าและ GDP ของโลกได้มากกว่าการขจัดกำแพงภาษีนำเข้า ส่งผลดีต่อการกระจายโอกาสทางการค้าไปสู่ SMEs และพื้นที่ชายแดนจึงสนับสนุนให้รัฐบาลของทุกประเทศพยายามลดอุปสรรคทางการค้าตลอด

ห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Barriers) และพัฒนาการอำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจอย่างครบวงจร ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงแนวทางการอำนวยความสะดวกทางการค้าที่ต้องอาศัยการบูรณาการระหว่างกระทรวงที่เกี่ยวข้องมากขึ้น

การปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ภารกิจด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้ามีความซับซ้อนมากขึ้นในปัจจุบัน โดยเมื่อเดือนธันวาคม 2556 ที่ประชุมรัฐมนตรี WTO ครั้งที่ 9 ณ นครบาทลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้มีมติรับร่าง Trade Facilitation Agreement ซึ่งจะส่งผลผูกพันให้ประเทศสมาชิกต้องเร่งรัดปรับปรุงการอำนวยความสะดวกทางการค้า นอกจากนี้ ไทยยังต้องดำเนินการตามข้อผูกพันของความตกลง ATIGA (ASEAN Trade Facilitation Framework) และความร่วมมือภายใต้กรอบ APEC (Supply Chain Initiative) รวมถึงข้อตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกทางการค้าไร้กระดาษ (UN/ESCAP Regional Arrangement for the Facilitation of Cross-border Paperless Trade) ด้วย

เมื่อบริบทการค้าได้เปลี่ยนแปลงเข้าสู่เศรษฐกิจการค้ายุคใหม่ (New Economy) ที่มีการเชื่อมต่อกันอย่างใกล้ชิด (Hyperconnected) แข่งขันกันด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม (Knowledge-based Competition) และร่วมกันรับผิดชอบต่อประเด็นสาธารณะ (Multilateralism) ซึ่งนำไปสู่การออกมาตรฐานและมาตรการค้าใหม่ๆ ขึ้นมา เป็นเงื่อนไขทางการค้า ภารกิจการอำนวยความสะดวกจึงมีการปรับเปลี่ยนให้มีการบูรณาการกันอย่างรอบด้าน/ครบวงจรการค้า (Trade Value Chain) ครอบคลุมตั้งแต่การเริ่มต้นธุรกิจ การจดทะเบียนและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การรายงาน งบการเงิน การออกไปรับรอง การพัฒนาธุรกิจบริการโลจิสติกส์ โครงสร้างพื้นฐานทางการค้าทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ การไหลเวียนของข่าวสารการชำระเงิน การแก้ไขอุปสรรคและข้อพิพาททางการค้า และการให้บริการ ณ จุดเดียวอย่างสมบูรณ์ (Service Link)

ภาพรวมภารกิจอำนวยความสะดวกทางการค้าของกระทรวงพาณิชย์			
ผลงานและแผนงานของ พตท.	การท้าทายในประเทศ	การค้าข้ามพรมแดน	การค้าในต่างประเทศ
ผลงาน (2556-57)	<ul style="list-style-type: none"> Single Point Services 3 กรม: ทะเบียนธุรกิจ เครื่องหมายการค้า และบัตรประจำตัวผู้ส่งออกและนำเข้า พร้อมกัน ณ จุดเดียว E-Services อาทิ ทะเบียนธุรกิจและทรัพย์สินทางปัญญา การยื่นขอเงินการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง ASEAN Fast Track Lane และ Biz-Corner ยกระดับคุณภาพการให้บริการของ LSP ให้ได้มาตรฐานสากลและมีพันธมิตรการให้บริการครบวงจร พัฒนาตลาดกลางและตลาดการค้าออนไลน์ พัฒนาศูนย์ Supply Chain & Sourcing Center จัดตั้ง AEC Business Support Center, DITP Connect ปรับปรุงและผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> ตั้งศูนย์กระจายสินค้าของภูมิภาค/เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) และ One Stop Export Service Center (OSEC) ปรับปรุงและผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลและการปรึกษาในต่างประเทศ อาทิ AEC Business Support Center
แผนงาน 2558	<ul style="list-style-type: none"> Single Point Services 6 กรม ขยายช่องทางบริการ E-Services ให้หลากหลาย เข้าเป็นภาคี Madrid Protocol และ The Hague Agreement ยกระดับ ASEAN Wide Self-Certification จัดตั้ง Data Warehouse, National Trade Repository, ASEAN Trade Repository การปรับปรุงและผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> การเชื่อมต่อ NSW กับ ASEAN Single Window พัฒนาระบบติดตามสินค้าที่มีมาตรฐาน จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาด้านกฎหมายการนำเข้าและส่งออกและศูนย์เฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาจากมาตรการทางการค้าและความร่วมมือด้านการขยายทางการค้า การปรับปรุงและผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> การจัดตั้ง AEC Business Support Center (อาเซียน+จีน)
แผนงานอนาคต	<ul style="list-style-type: none"> MOC Single Gateway การปรับปรุงและผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> จัดตั้งศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้า (Depot) ชายแดน ผลักดันให้เกิดเศรษฐกิจพิเศษชายแดน 	<ul style="list-style-type: none"> จัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าไทยในตลาดเป้าหมาย

New Economy: Free and Flow, But Not Always Easy

ในยุคการค้าเสรีที่เต็มไปด้วย FTAs อุปสรรคทางภาษีกำลังจะหมดไป การค้าและการลงทุนที่เปิดกว้างขึ้นนอกจากจะก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจแล้ว ยังทำให้เกิดคู่แข่งในตลาดเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ในขณะที่เดียวกัน ประเด็นทางด้านมาตรฐานสินค้า รวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคมในมิติต่างๆ กำลังถูกนำมาเกี่ยวข้องกับการค้า (Trader-related Issues) จนเป็นภาระและต้นทุนทำให้การค้าที่เปิดเสรีอาจเต็มไปด้วยอุปสรรค (NTMs/NTBs) การอำนวยความสะดวกทางการค้าแก่ภาคธุรกิจของไทยจึงให้ความสำคัญกับธุรกิจรวมทั้งที่เกิดขึ้น ณ ประตูการค้า ในตลาดปลายทาง และกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในประเทศเอง กระทรวงพาณิชย์และเอกชนต้องทบทวนกลไกการอำนวยความสะดวกให้รองรับการเปลี่ยนแปลงของบริษัทใหม่อย่างรอบด้าน

Integrated Demand Chain: เพิ่มความไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารด้านกฎระเบียบและความต้องการของตลาด โดยติดตามและรายงานข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแนวโน้มและแนวทางการปรับตัว เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถตอบสนองตลาดได้รวดเร็ว (Agile/Responsive Supply Chain) ให้ความสำคัญทั้งในมิติด้านมาตรฐานใหม่ของสินค้าและบริการ ความปลอดภัย สุขอนามัยและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หากสินค้าไทยได้รับการรับรองด้วยฉลากมาตรฐาน (Labeling) ได้ก่อนจะช่วยให้สร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ความแตกต่างให้กับสินค้าไทย นอกจากนี้ หน่วยงานภาครัฐและเอกชนด้านการตลาดและการผลิตควรมีช่องทางสื่อสารแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างกันอย่างใกล้ชิด (Information Flow) เกี่ยวกับทิศทางตลาดและกฎระเบียบในเชิงรุก การปรับปรุงมาตรฐานสินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับและปฏิบัติตามในระดับภูมิภาคและระดับโลก (Rule/Standard-Setting) จะช่วยให้ไทยสร้างแต้มต่อเหนือคู่แข่งที่ผลิตสินค้าได้ใกล้เคียงกัน ทั้งเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค

Shortening Value Chain: พัฒนาการจำหน่ายและกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค สำหรับผู้ประกอบการทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคเกษตร/เกษตรแปรรูป ให้เข้าถึงผู้บริโภค

ได้ง่ายขึ้นผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะการค้าออนไลน์ (E-commerce / Paperless Trade) รวมทั้งพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บและกระจายสินค้าจากเกษตรกรรายย่อยผ่านตลาดกลางและเครือข่ายกระจายสินค้าสู่มือผู้บริโภคได้โดยตรงมากขึ้น รวมทั้งชาวต่างชาติที่มาเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย (26.7 ล้านคนในปี 2556) เพื่อให้ผู้ประกอบการขนาดเล็กลงและวิสาหกิจชุมชนสามารถพัฒนาตลาดได้ด้วยตนเองมากขึ้นและเกี่ยวเนื่องผลประโยชน์จากผลผลิตของตนได้ในสัดส่วนที่มากกว่าเดิม

Asian Value Chain: การอำนวยความสะดวกในการเชื่อมโยงห่วงโซ่คุณค่าในภูมิภาค รองรับการออกไปลงทุนดำเนินธุรกิจในประเทศสมาชิกอาเซียนของผู้ประกอบการไทยในหลายกลุ่มสินค้า ที่เล็งเห็นโอกาสและความพร้อมของประเทศเพื่อนบ้านในการผลิตและส่งออกสินค้าไปยังตลาดขนาดใหญ่ในเอเชีย โดยเฉพาะจีน เอเชียใต้ และตะวันออกกลาง นอกเหนือจากการพึ่งพิงตลาดหลักที่อยู่ห่างไกลอย่าง EU และ US ที่มีแนวโน้มจะค้าขายกันในกลุ่มภูมิภาคของตนมากขึ้น ดังนั้น ความสามารถทางการแข่งขันของไทยในอนาคตจึงขึ้นอยู่กับสิ่งอำนวยความสะดวกและกฎระเบียบทางการค้าของประเทศที่จะเป็นฐานการผลิตและการส่งออกใหม่ (Nearshoring) รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานที่จะสนับสนุนการค้าของไทยในประเทศที่เป็นประตูการค้าของแต่ละภูมิภาค อาทิ ไปแลนด์ตุร์กี และ บาห์เรน (Oversea Trade Infrastructure/Facilitation) นอกเหนือจากศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้า (Hub and Spoke) ในจังหวัดที่ใกล้ชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Cross-Border Special Economic Zones)

นอกจากนี้ การส่งสินค้าขึ้นต้นและเกษตรแปรรูปที่ไทยได้จากการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน (อาทิ Contract Farming) มาต่อยอดมูลค่าเพิ่มในประเทศไทยจำเป็นต้องได้รับการอำนวยความสะดวกมากขึ้นด้วย รวมถึงการอำนวยความสะดวกแก่ธุรกิจไทยในประเทศเพื่อนบ้านในการนำสินค้าไทยออกไปกระจายสินค้าสู่ประเทศที่อยู่ใกล้เคียง อาทิ จีนและเอเชียใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนผู้ให้บริการโลจิสติกส์ของไทย (Logistics Service Providers: LSPs) ให้มีความได้เปรียบในการดำเนินธุรกิจในต่างประเทศ และส่งเสริมให้ LSPs ขยายกิจการไปสู่การเป็นผู้ส่งออกและนำเข้า ทั้งนี้ LSPs ในอนาคตควรสร้างความแตกต่างเชิงคุณภาพการจัดเก็บ บรรจุภัณฑ์ การบริการและมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมจากการใช้พลังงานหมุนเวียนด้วย

Moving-up Value Chain: การสร้างมูลค่าเพิ่มและตราสินค้า โดยพัฒนาระบบการจดทะเบียนและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่ครอบคลุมในตลาดต่างประเทศ เพื่อสร้างความมั่นใจและจงใจให้เกิดการสร้างสรรคเอกลักษณ์สินค้าจากเทคโนโลยีและองค์ความรู้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ การออกแบบ

การแปลงทุนทางวัฒนธรรมมรดกทางประวัติศาสตร์และภูมิปัญญา ให้เป็นจุดขาย รวมทั้งประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อความสะดวกในการวางแผนการพัฒนาสินค้า (Collaborative Product Development) เพื่อยกระดับมูลค่าของสินค้าตลอดห่วงโซ่คุณค่า โดยผู้ประกอบการธุรกิจการค้ามีส่วนสำคัญในฐานะผู้ที่มีอิทธิพลต่อทั้งผู้บริโภคและผู้ผลิต (Intermediary Role) ซึ่งจะเอื้อให้ผู้ประกอบการไทยสามารถขยับจากการเป็น OEM (Original Equipment Manufacturer) ไปสู่ ODM (Original Design Manufacturer) และทำให้การก้าวข้ามการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ของไทยเป็นไปได้มากขึ้น

ในการรับมือกับบริบทการค้าในอนาคตยังมีอีกหลายแนวคิดที่ภาครัฐและเอกชนจะต้องร่วมกันขัดเกลาเพื่อหาแนวทางปรับตัวในด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้าอย่างครบวงจร ทิศทางการพัฒนาระบบอำนวยความสะดวกทางการค้าที่ให้ความสำคัญทั้งกระบวนการการค้าภายในประเทศและต่างประเทศ (Supply Chain Approach) เริ่มปรากฏให้เห็นชัดเจนจากการยุทธศาสตร์การพัฒนาาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2556-2559) ที่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการจัดการห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานทางการค้าในประเทศเพื่อนบ้าน สอดคล้องกับแนวทางของ UN/ESCAP ที่ได้ส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกในเอเชียและแปซิฟิกพัฒนาการอำนวยความสะดวกตลอดกระบวนการทำธุรกิจ (Business Process) โดยใช้ระบบ Trade and Transport Facilitation Monitoring Mechanism (TTFMM) รวมทั้งมองว่าการอำนวยความสะดวกทางการค้าเป็นเครื่องมือหนึ่งในการเพิ่มความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการทุกระดับและเพิ่มโอกาสให้กับผู้มีรายได้น้อยได้เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่คุณค่า ซึ่งจะลดปัญหาความเหลื่อมล้ำและปัญหาสังคมที่จะตามมา เอื้อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สมดุลในทุกมิติ (Inclusive Development)

ในขณะที่เส้นทางธุรกิจกำลังเปิดกว้างอย่างเสรี พื้นที่ในตลาดอาจถูกจำกัดด้วยจำนวนคู่แข่งที่มีศักยภาพ กฎกติกาและมาตรฐานที่ซ่อนไว้เพื่อสร้างเนินสะดุดและลดความได้เปรียบ นิยามและภารกิจด้านความสะดวกทางการค้าในวันนี้ จึงไม่ได้โฟกัสอยู่เพียงที่ด้านการค้าเท่านั้น แต่หมายรวมถึงการสนับสนุนด้านอื่นๆ ที่ช่วยให้ผู้ประกอบการได้ปรับตัวและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันได้ง่ายขึ้น รวมถึงการนำหลักปฏิบัติและพันธกรณีระหว่างประเทศด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้ามาใช้เป็นเครื่องมือหนึ่งในการทลายอุปสรรคหรือจัดการกับกฎระเบียบขั้นตอนที่เป็นต้นทุนทั้งภายในประเทศและในตลาดเป้าหมาย ทั้งนี้ จำเป็นต้องอาศัยการสร้างสรรคนวัตกรรมของภาครัฐและการมีส่วนร่วมจากภาควิชาการและเอกชนอย่างจริงจัง

ภาพรวมเศรษฐกิจไทย

ประเทศ	อัตราเงินเฟ้อ	Real GDP	Real GDP ปี 57
	เฉลี่ยปี 2557 (ม.ค. - ก.ค. 57)	ปี 56 (%y-o-y)	คาดการณ์โดย IMF *
ไทย	2.23	2.9	2.5
มาเลเซีย	3.4	4.7	5.2
ฟิลิปปินส์	4.3	7.2	6.5
สิงคโปร์	1.6	4.1	3.6
จีน	2.3	7.7	7.5
อินโดนีเซีย	7.0	5.8	5.4
อินเดีย	8.2	4.4	5.4
เวียดนาม	4.8	5.4	5.6

ข้อมูลเศรษฐกิจไทย	ปี 56 ทั้งปี	ปี 57			
		Q1	Q2	มิ.ย	ก.ค.
Real GDP (%y-o-y)					
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	2.9	-0.6	0.4	-	-
เสถียรภาพเศรษฐกิจ					
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้าน USD)	-2.45	8.23	0.53	1.84	-0.86
ทุนสำรองระหว่างประเทศ (พันล้าน USD)	167.2	167.4	168.2	168.2	169.4
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%y-o-y)	2.18	2.00	2.47	2.35	2.2
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%y-o-y)	1.00	1.19	1.71	1.71	1.8
หนี้สาธารณะต่อ GDP (%)	45.8	46.5	46.6	46.6	-
อัตราการว่างงาน (%)	0.7	0.9	1.0	1.1	1.0
การส่งออก - นำเข้า (%y-o-y)					
มูลค่าการส่งออกในรูป USD	-0.32	-1.00	0.30	-2.14	-0.85
มูลค่าการนำเข้าในรูป USD	0.17	-15.41	-12.59	-9.32	-2.9
อุปทาน (%y-o-y)					
ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร	-1.8	1.9	2.3	-0.6	4.3
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร	-0.4	-0.1	-6.6	-6.1	-5.2
ดัชนีผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	-3.2	-7.1	-5.0	-6.6	-
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ	18.8	-7.9	-13.0	-24.4	-10.9
การบริโภคเอกชน (%y-o-y)					
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาครั้งที่	-0.7	-0.1	0.3	-0.2	3.6
ยอดจำหน่ายรถยนต์นั่ง	-6.1	-55.3	-37.7	-33.7	-37.5
ยอดจำหน่ายรถยนต์จักรยานยนต์	-6.0	-20.8	-18.2	-15.6	-8.3
ปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูป USD	4.4	-3.9	0.4	1.0	-3.3
การลงทุนเอกชน (%y-o-y)					
ปริมาณนำเข้าสินค้าทุนในรูป USD	-5.9	-14.1	-12.6	-4.7	5.5
ยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์	-8.4	-36.6	-30.6	-27.5	-21.5
ภาษีธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์	18.2	-5.6	-6.8	-11.8	-11.1
ยอดขายปูนซีเมนต์	8.3	-2.4	-3.0	-4.2	-0.4

เศรษฐกิจของไทย เดือนสิงหาคม 2557 มีแนวโน้มการเติบโตที่ดีขึ้น อัตราเงินเฟ้อชะลอตัวลง นักลงทุนต่างชาติเริ่มมีความเชื่อมั่น ส่งผลให้การลงทุนเริ่มขยายตัว ประกอบกับผู้บริโภคในประเทศมีความเชื่อมั่นและจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น ด้านการท่องเที่ยวต่างชาติเริ่มมีสัญญาณดีขึ้น อย่างไรก็ตาม การเร่งผลักดันโครงการลงทุนต่างๆ ที่ยังคงค้างงจะทำให้เกิดการจ้างงาน และผลักดันให้ส่งออกกลับมาขยายตัวเป็นบวกอีกครั้ง สรุปในภาพรวมเสถียรภาพเศรษฐกิจไทยยังอยู่ในเกณฑ์มั่นคง

เสถียรภาพเศรษฐกิจในประเทศ เดือนกรกฎาคม 2557 อยู่ในเกณฑ์ดีและมีเสถียรภาพ โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปขยายตัวร้อยละ 2.2 อัตราการว่างงานในเดือนกรกฎาคม 2557 ลดลงอยู่ระดับต่ำที่ร้อยละ 1.0 ของกำลังแรงงานรวม สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ข้อมูลล่าสุด ณ เดือนมิถุนายน 2557 อยู่ที่ร้อยละ 46.6 ซึ่งถือว่าสถานะหนี้ของไทยยังมีความมั่นคง และต่ำกว่ากรอบความมั่นคงทางการคลังที่ตั้งไว้ คือไม่เกินร้อยละ 60.0 **ส่วนเสถียรภาพเศรษฐกิจนอกประเทศ** อยู่ในเกณฑ์ที่มีเสถียรภาพเช่นเดียวกัน สะท้อนได้จากทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม 2557 อยู่ในระดับสูงที่ 169.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ยังคงสามารถรองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกได้

ภาคอุปทาน เดือนกรกฎาคม 2557 ขยายตัวในภาคการเกษตรร้อยละ 4.3 (YoY) อย่างไรก็ตามราคาสินค้าเกษตรสะท้อนได้จากดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรราคาสินค้าเกษตรลดลง ร้อยละ 5.2 (YoY) โดยเฉพาะยางพาราและไก่เนื้อ ในส่วนของภาคอุตสาหกรรม ดัชนีผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ข้อมูลล่าสุดเดือน ณ เดือนมิถุนายน 2557 หดตัวร้อยละ 6.6 (YoY) ซึ่งคาดว่ามาจากการผลิตยังคงมีสินค้าคงเหลืออยู่ทำให้การผลิตลดลง นอกจากนี้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศเริ่มส่งสัญญาณดีขึ้น หดตัวในอัตราที่ลดลงอยู่ที่ร้อยละ 10.9 (YoY)

การบริโภคภาคเอกชน เดือนกรกฎาคม 2557 มีแนวโน้มดีขึ้น สะท้อนจาก ยอดการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ สูงขึ้นร้อยละ 3.6 ยอดจำหน่ายรถยนต์จักรยานยนต์ หดตัวในอัตราที่ลดลงร้อยละ 8.3 และยอดจำหน่ายรถยนต์นั่งหดตัวสูงขึ้นที่ร้อยละ 8.3 ในขณะที่ปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคลดลงเล็กน้อยร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

การลงทุนภาคเอกชน เดือนกรกฎาคม 2557 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีผ่านมาส่งสัญญาณขยายตัว ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนสูงขึ้น ร้อยละ 5.5 ในขณะที่ ยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ ภาษีธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์ และยอดขายปูนซีเมนต์ลดลงร้อยละ 21.5, 11.1, และ 0.4 ตามลำดับ

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, เว็บไซต์สำนักงานสถิติของประเทศต่างๆ, IMF (* คาดการณ์เดือน เม.ย 56)

ตัวชี้วัด เศรษฐกิจการค้า

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เดือนสิงหาคม 2557 มีค่าเท่ากับ 107.61 เมื่อเทียบกับเดือนกรกฎาคม 2557 ดัชนีลดลงร้อยละ 0.08 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนสูงขึ้นร้อยละ 2.09 สูงขึ้นในอัตราที่ชะลอตัวลงจากการลดลงของราคาอาหารสดและพลังงาน โดยเฉพาะผักและผลไม้สด น้ำมันเชื้อเพลิงที่ลดลงตามราคาคาตลาดโลก รวมทั้งนโยบายปรับโครงสร้างราคาพลังงานของคณะกรรมการกำกับความสงบแห่งชาติ (คสช.) ส่งผลต่อแรงกดดันเงินเฟ้ออ่อนตัว ทำให้อัตราเงินเฟ้อยังคงมีเสถียรภาพ และเฉลี่ยเดือนมกราคม - สิงหาคม 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 2.21

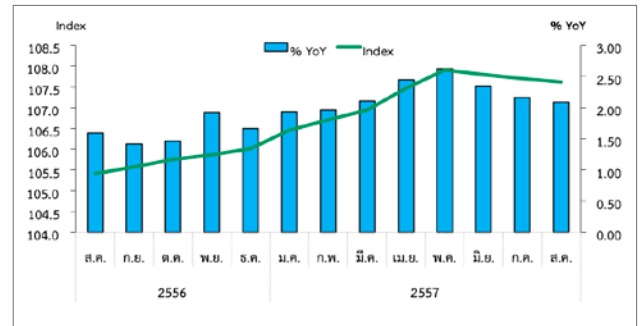
สำหรับคาดการณ์เงินเฟ้อปี 2557 กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0 - 2.8

ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศ (เป็นดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ ที่หักสินค้ากลุ่มอาหารสดและพลังงาน) เดือนสิงหาคม 2557 มีค่าเท่ากับ 105.03 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนสูงขึ้นร้อยละ 1.83 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาสูงขึ้นร้อยละ 0.09 และ เฉลี่ยเดือนมกราคม - สิงหาคม 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 1.54

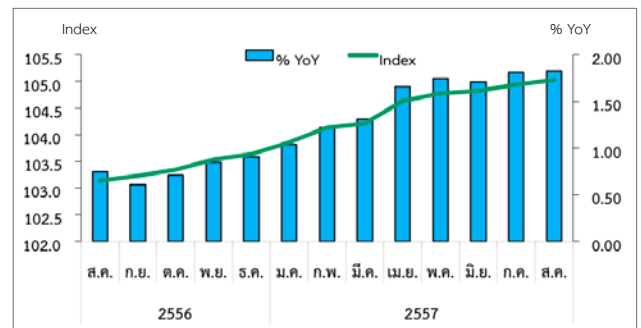
ดัชนีราคาผู้ผลิต เดือนสิงหาคม 2557 มีค่าเท่ากับ 138.9 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน สูงขึ้นร้อยละ 0.1 จากการสูงขึ้นของหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง สูงขึ้นร้อยละ 1.2 ตามการสูงขึ้นของราคาลิกไนต์ ปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ แร่โลหะและแร่อื่นๆ หมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสูงขึ้นร้อยละ 0.2 ได้แก่ หนังสืงฟอก ผลิตภัณฑ์หนังและรองเท้า ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ เยื่อกระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์ ยานพาหนะและอุปกรณ์ โลหะขั้นมูลฐานและผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 0.9 และเฉลี่ยเดือนมกราคม - สิงหาคม 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 1.2

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง เดือนสิงหาคม 2557 มีค่าเท่ากับ 127.0 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน สูงขึ้นร้อยละ 1.3 จากการสูงขึ้นของหมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีตร้อยละ 4.2 วัสดุก่อสร้างอื่นๆ ร้อยละ 3.6 เหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กร้อยละ 1.5 ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ร้อยละ 1.1 หมวดกระเบื้องร้อยละ 0.2 สำหรับหมวดวัสดุจากปิโตรเลียมไม่เปลี่ยนแปลง ส่วนที่ลดลง ได้แก่ หมวดซีเมนต์ร้อยละ 2.8 หมวดสุญญากาศ ร้อยละ 0.4 อุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา ร้อยละ 0.4 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างลดลงร้อยละ 0.2 และเฉลี่ยเดือนมกราคม - สิงหาคม 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 1.3

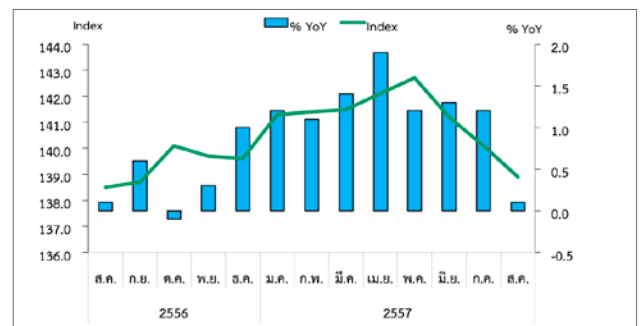
ที่มา : ศูนย์ดัชนีและพยากรณ์เศรษฐกิจการค้า สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

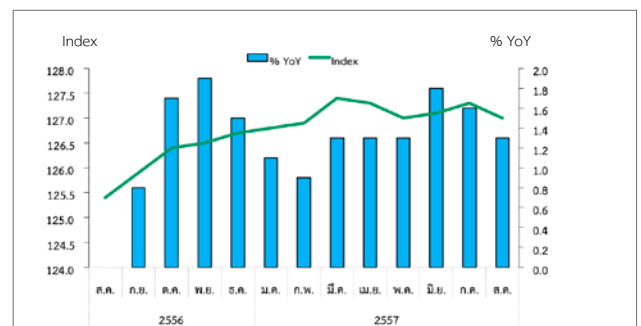
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (ปี 2554 = 100)

ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (ปี 2554 = 100)

ดัชนีราคาผู้ผลิต (ปี 2548 = 100)

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (ปี 2548 = 100)

การค้าระหว่างประเทศของไทย : กรกฎาคม 2557

การค้าระหว่างประเทศของไทย

	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)		การเปลี่ยนแปลง (%YoY)	
	กรกฎาคม 57	ม.ค.-ก.ค. 2557	กรกฎาคม 57	ม.ค.-ก.ค. 2557
ส่งออก	18,896	131,601	-0.85	-0.42
นำเข้า	19,998	132,466	-2.86	-12.49
ดุลการค้า	-1,102	-866		

สินค้าและตลาดส่งออก 5 อันดับแรก เดือน ก.ค. 57

สินค้า	มูลค่า	Δ	สัดส่วน (%)	ประเทศ	มูลค่า	Δ	สัดส่วน (%)
	(ล้าน USD)	(%YoY)			(ล้าน USD)	(%YoY)	
รถยนต์และส่วนประกอบ	2,160	14.5	11.4	จีน	2,069	-1.7	11.0
คอมพิวเตอร์ส่วนประกอบ	1,533	4.9	8.1	สหรัฐอเมริกา	2,909	4.5	10.7
น้ำมันสำเร็จรูป	923	-8.0	4.9	ญี่ปุ่น	1,909	3.3	10.1
เม็ดพลาสติก	815	10.4	4.3	มาเลเซีย	1,094	0.1	5.8
ผลิตภัณฑ์ยาง	698	-2.0	3.7	ฮ่องกง	899	-13.2	4.8

สินค้าและแหล่งนำเข้า 5 อันดับแรก เดือน ก.ค. 57

สินค้า	มูลค่า	Δ	สัดส่วน (%)	ประเทศ	มูลค่า	Δ	สัดส่วน (%)
	(ล้าน USD)	(%YoY)			(ล้าน USD)	(%YoY)	
น้ำมันดิบ	2,389	7.5	12.0	จีน	3,243	-8.7	16.2
เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	1,909	11.7	9.5	ญี่ปุ่น	2,992	-14.1	15.0
เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	1,346	1.7	6.7	สหรัฐอเมริกา	1,560	28.0	7.8
เคมีภัณฑ์	1,306	-0.5	6.5	มาเลเซีย	1,021	-7.2	5.1
เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	1,034	3.5	5.2	เกาหลีใต้	869	16.11	4.34

ดัชนีราคาส่งออก - นำเข้า

ดัชนีราคา	การเปลี่ยนแปลง (%MoM)			การเปลี่ยนแปลง (%YoY)	
	พ.ค. 57	มิ.ย. 57	ก.ค. 57	ก.ค. 57	ม.ค.-ก.ค. 57
ส่งออก	-0.1	0.1	0.2	-0.2	-1.1
นำเข้า	0.0	0.3	0.0	0.8	-0.6

การส่งออก

เดือนกรกฎาคม 2557 มีมูลค่า 18,896 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ -0.85 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน โดยสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตรภาพรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 โดย ข้าว (+3.2%) อาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูป (+2.1%) ผักผลไม้สด แช่แข็ง และแปรรูป (+30.6%) น้ำตาล (+3.7%) ไก่สดแช่แข็งและแปรรูป (+13.2%) ในขณะที่ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (-7.7%) ยางพารา (-23.4%) สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญภาพรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 โดยรถยนต์และอุปกรณ์ (+14.5%) คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (+4.9%) น้ำมันสำเร็จรูป (-8.0%) เม็ดพลาสติก (+10.4%) ผลิตภัณฑ์ยาง (-2.0%) ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรกได้แก่ จีน (-1.7%) สหรัฐอเมริกา (+4.5%) ญี่ปุ่น (+3.3%) มาเลเซีย (+0.1%) ฮ่องกง (-13.2%)

ระยะ 7 เดือนของปี 57 (ม.ค.-ก.ค.) มีมูลค่า 131,601 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ -0.42 โดย สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร ภาพรวมลดลงร้อยละ -4.1 โดย ยางพารา (-19.6%) อาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูป (-9.6%) น้ำตาล (-25.8%) ในขณะที่ ข้าว (+11.0%) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (+11.8%) ผัก ผลไม้สด แช่แข็งและแปรรูป (+18.0%) ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญภาพรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 โดย รถยนต์และอุปกรณ์ (+2.6%) คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (+2.5%) อัญมณีและเครื่องประดับ (+19.0%) เม็ดพลาสติก (+9.7%) ในขณะที่ น้ำมันสำเร็จรูป (-7.1%) ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรก ได้แก่ จีน (-4.0%) สหรัฐอเมริกา (+3.0%) ญี่ปุ่น (-0.8%) มาเลเซีย (-0.1%) และฮ่องกง (-2.0%)

การนำเข้า

เดือนกรกฎาคม 2557 มีมูลค่า 19,998 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ -2.86 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการลดลงของเครื่องจักรกล (-11.7%) เคมีภัณฑ์ (-0.5%) ขณะที่ น้ำมันดิบ (+7.5%) เครื่องจักรไฟฟ้า (+1.7%) เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ (+3.5%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (-8.7%) ญี่ปุ่น (-14.1%) สหรัฐอเมริกา (+28.0%) มาเลเซีย (-21.3%) เกาหลีใต้ (+16.1%)

ระยะ 7 เดือนของปี 57 (ม.ค.-ก.ค.) มีมูลค่า 132,466 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ -12.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการลดลงของน้ำมันดิบ (-10.6%) เครื่องจักรกล (-7.9%) เครื่องจักรไฟฟ้า (-2.3%) เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ (-17.9%) ขณะที่เคมีภัณฑ์ (+1.3%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (-3.0%) ญี่ปุ่น (-17.3%) สหรัฐอเมริกา (-10.6%) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (-26.2%) และมาเลเซีย (-6.5%)

ดุลการค้า

เดือนกรกฎาคม 2557 ขาดดุลการค้ามูลค่า 1,101 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ **ระยะ 7 เดือนของปี 57 (ม.ค.-ก.ค.)** ขาดดุลการค้ามูลค่า 866 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ราคาสินค้าส่งออก

ดัชนีราคาสินค้าส่งออกเดือนกรกฎาคม 2557 อยู่ที่ 99.1 (ปี 2555=100) ลดลงร้อยละ -0.2 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการลดลงของดัชนีราคาส่งออกในหมวดสินค้า หมวดสินค้าเกษตรกรรม ลดลงร้อยละ -6.4 หมวดสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร ลดลงร้อยละ -0.4 และหมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง ลดลงร้อยละ -0.3 ขณะที่หมวดสินค้าอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7

ราคาสินค้านำเข้า

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าเดือนกรกฎาคม 2557 อยู่ที่ 97.5 (ปี 2555=100) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 จากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคานำเข้าหมวดสินค้าเชื้อเพลิง เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 หมวดสินค้าทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 และหมวดสินค้าอุปโภคบริโภค เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 ขณะที่ดัชนีราคานำเข้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป และหมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่งลดลงร้อยละ -0.4 และ -1.2 ตามลำดับ

สถานการณ์ ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร: สิงหาคม 2557

ราคาทองคำ

ราคาทองคำในเดือนสิงหาคมปรับตัวลดลง โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 19,668.75 บาท ลดลงร้อยละ 1.55 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ราคาทองคำได้รับแรงกดดันจากความแข็งแกร่งของดอลลาร์เศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่มีการเปิดเผยออกมา ซึ่งอาจจะกระตุ้นให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) ตัดสินใจปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยในเวลาที่จะรวดเร็วที่คาดการณ์ไว้ ขณะที่เศรษฐกิจจากกลุ่มยูโรโซนกลับต้องเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจที่ชะงักงัน ส่งผลให้เงินยูโรอ่อนค่าลงในทิศทางเดียวกับทองคำ

ราคาน้ำมัน

ราคาน้ำมันดิบในเดือนสิงหาคมปรับตัวลดลง โดยราคาน้ำมันดิบ WTI เฉลี่ยอยู่ที่ 96.55 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ลดลงจากเดือนก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ 103.63 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล เนื่องจากการรายงานการปรับตัวเพิ่มขึ้นของปริมาณน้ำมันดิบคงคลังของสหรัฐฯ โดยสำนักงานสารสนเทศด้านพลังงานสหรัฐฯ (EIA) รวมถึงความเปราะบางของเศรษฐกิจโลกจะลดความต้องการใช้น้ำมันและกดดันราคาน้ำมันดิบท่ามกลางความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในภูมิภาคสำคัญๆ ของโลก นอกจากนี้ ราคาน้ำมันดิบยังได้รับแรงกดดันจากอุปทานที่จะปรับเพิ่มขึ้นหลังจากลิเบียสามารถกลับมาส่งออกน้ำมันดิบจากท่าเรือส่งออกที่ใหญ่ที่สุดในลิเบียอีกครั้ง

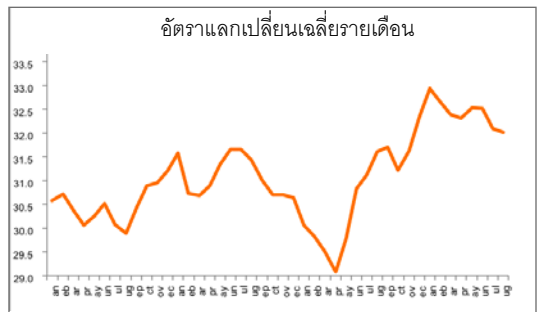
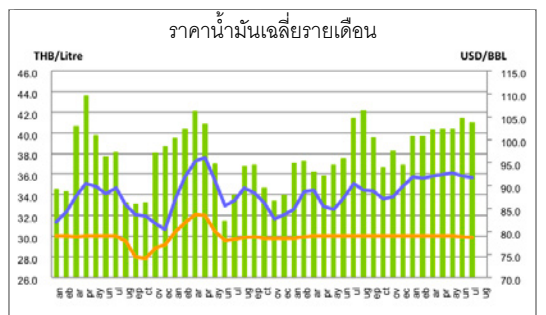
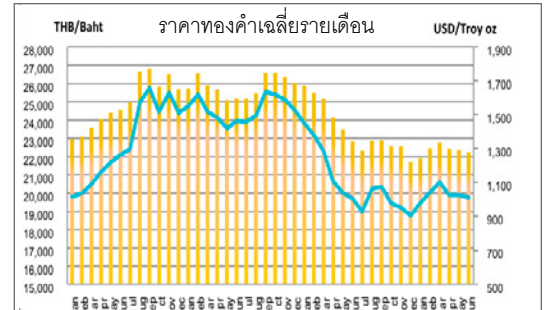
อัตราแลกเปลี่ยน

ค่าเงินบาทในเดือนสิงหาคมยังคงแข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 32.01 บาทต่อเหรียญสหรัฐ แข็งค่าจาก 32.10 บาทต่อเหรียญสหรัฐ ในเดือนก่อนหน้า โดยเป็นไปในทิศทางเดียวกับสกุลเงินอื่นในภูมิภาค ที่ยังได้แรงหนุนจากการไหลเข้าของกระแสเงินทุนจากต่างประเทศทั้งในตลาดหุ้นและตลาดพันธบัตร จากการคาดการณ์ว่า ธนาคารกลางของประเทศชั้นนำจะยังคงใช้มาตรการผ่อนคลายทางการเงินอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายเดือนข้างหน้า นอกจากนี้ ปัจจัยพื้นฐานที่อ่อนแอในยูโรโซนหนุนให้เงินบาทแข็งค่าเมื่อเทียบกับยูโร

สินค้านำเข้า

ข้าว ราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวขาว 5% (ใหม่) ปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก 1,222.62 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 1,272.37 บาท/100 กิโลกรัม เช่นเดียวกับราคาขายส่งเฉลี่ย ข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก 3,034.52 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 3,052.89 บาท/100 กิโลกรัม เนื่องจากตลาดมีความต้องการนำเข้าข้าวอย่างต่อเนื่อง แต่ผลผลิตข้าวนาปียังไม่ออกสู่ตลาด ขณะเดียวกันประเทศคู่แข่งอย่างเวียดนาม ประสบปัญหาการขาดแคลนข้าว สำหรับแนวโน้มเดือนกันยายน คาดว่าราคาข้าวขาว 5% (ใหม่) และข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 จะปรับตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากจะมีการส่งมอบข้าวขาว 5% ให้เงินจำนวน 100,000 ตัน ประกอบกับประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ มีความต้องการนำเข้าข้าวจากประเทศผู้ส่งออกไม่ต่ำกว่า 500,000 ตัน

ยางพารา ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 และราคายางแท่ง STR 20 (ราคาเฉลี่ย ณ ท่าเรือกรุงเทพฯ และท่าเรือสงขลา) เดือนสิงหาคม 2557 เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 59.64 บาท และ 53.12 บาท ตามลำดับ ปรับตัวลดลงจากเดือนที่ผ่านมา เนื่องจากนักลงทุนเทขายสัญญาซื้อ-ขายในตลาดล่วงหน้า เพื่อป้องกันความเสี่ยง เพราะมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับอุปสงค์ยางโดยรวมของโลก หลังจากประธานธนาคารกลางยุโรป (อียู) เดือนว่าความเสี่ยงทางการเมืองระหว่างประเทศ (รัสเซียและยูเครน) จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจยูโรโซน อีกทั้ง จีนและสหรัฐฯ ซึ่งเป็นผู้ใช้ยางรายใหญ่ของโลก เปิดเผยข้อมูลที่ส่งสัญญาณถึงการชะลอตัวของเศรษฐกิจอีกด้วย สำหรับราคายางในเดือนกันยายน 2557 คาดว่าราคายางอาจจะปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากนักลงทุนมีความเชื่อมั่นในมาตรการแก้ไขปัญหาราคายาง

ราคาสินค้ารายเดือน

เดือน	ก.ค.-57	ส.ค.-57	%Δ (MOM)	ม.ค.-ส.ค. 56	ม.ค.-ส.ค. 57	%Δ (YOY)
ข้าว : (Baht/100Kg)						
ข้าวขาว 5% (ใหม่)	1,222.62	1,272.37	4.07	1,539.04	1,217.35	-20.90
ข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2	3,034.52	3,052.89	0.61	3,267.38	2,981.74	-8.74
ยางพารา : (Baht/Kg)						
แผ่นรมควัน ชั้น3 (f.o.b)	64.78	59.64	-7.94	87.99	68.98	-21.60
ยางแท่ง STR20 (f.o.b)	54.32	53.12	-2.20	78.99	59.35	-24.86
ทองคำ						
ลอนดอน PM (USD/Troy oz.)	1,310.97	1,295.99	-1.14	1,470.82	1,294.24	-12.01
ไทย (THB/Baht)	19,978.00	19,668.75	-1.55	21,096.74	19,893.32	-5.70
น้ำมันดิบ : (USD/BBL)						
Dubai	105.91	101.59	-4.08	104.80	104.90	0.09
WTI	103.63	96.55	-6.83	97.11	100.66	3.66
อัตราแลกเปลี่ยน						
THB/USD	32.10	32.01	-0.29	30.23	32.43	7.29

ที่มา : CEIC

Global News

ประเด็นไก่หมตอายุในจีนพ่นพิษส่งผลกระทบต่อตลาดญี่ปุ่น เมื่อผู้นำเข้าไก่ในญี่ปุ่นจำนวนมาก ต้องการลดการนำเข้าจากจีนและหันมานำเข้าจากไทยแลนด์แทน สัมหล่นอีกแล้วครับพี่น้อง **TP**

บริษัทญี่ปุ่นกว่า 264 บริษัท มีทั้งบริษัทรถยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ ยกขบวนลงทุน R&D นอกประเทศกันเป็นทิวแถวทั้งในอาเซียน จีน อินเดีย และสหรัฐฯ และก็หมายตาประเทศไทยเป็นอันดับต้นๆ ด้วย **TP**

สัมหล่นกำลังสอง รัสเซียแบนการนำเข้าอาหารจากอียูแล้วหันมานำเข้าอาหารจากไทยแทน แถมนต้องการนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์ ยางรถยนต์ และยางพารา ไม้อันเพื่อป้องกันสายการผลิตรถยนต์ในรัสเซียที่ ตั้งเป้าหมายให้รัสเซียเป็นฐานการผลิตรถยนต์อันดับ 2 ของภาคพื้นยุโรป ยางพาราไทยมีเฮกันละคราวนี้ **TP**

รัสเซียเป็นตลาดใหญ่ มีประชากร 142 ล้านคน มีฤดูหนาวยาวนานกว่า 6 เดือน ไม่เหมาะแก่การทำเกษตร จึงต้องนำเข้าอาหารเป็นหลัก **TP**

ว่าๆ ว่ารัสเซียจะใช้ไทยเป็นฐานในการเจาะตลาดอาเซียนด้วยเช่นกัน **TP**

ญี่ปุ่นเตรียมผ่อนคลาวยระเบียบการนำเข้าสำหรับร้านปลอดภาษีเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยจะยกเว้นภาษีทุกรายการ เช่น อาหาร เครื่องสำอาง และเครื่องใช้ไฟฟ้า พร้อมทั้งเปิดร้านปลอดภาษีเพิ่มเป็น 10,000 แห่งภายในปี 2563 น่าจะเป็นช่องทางใหม่ในการเจาะตลาดญี่ปุ่นสำหรับสินค้าไทย **TP**

สินค้าไทยที่จะส่งไปตลาดแคนาดาควรเป็นสินค้าผลิตภัณฑ์สีเขียว (Green Product) ซึ่งเป็นกระแสที่กำลังมาแรงในกลุ่มผู้บริโภคแคนาดาในปัจจุบัน อาทิเช่น เมื่อเร็วๆ นี้องค์การกฎหมายเพื่อสิ่งแวดล้อมแห่งแคนาดาได้ยื่นหนังสือต่อรัฐบาลแคนาดาโดยอ้างถึงสารแอนตี้แบคทีเรีย 2 ตัว คือ ไตรโคลซาน และไตรโคลคาร์บาล ที่ปัจจุบันใช้อย่างแพร่หลายในการผลิตสินค้าอุปโภค อาทิ ยาสีฟัน ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดผิว สบู่ก้อน เสื้อผ้า ไปจนถึงเสื้อโยคะว่าสารเคมีดังกล่าวเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค แม้ว่าประเด็นดังกล่าวจะอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาแต่ก็สะท้อนว่าแคนาดามีความตื่นตัวต่อประเด็นความปลอดภัยของผู้บริโภคมาก **TP**

อุตสาหกรรมของยูเครนทรุดหนักโดยในเดือนกรกฎาคม 2557 การผลิตลดลงร้อยละ 12.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากความไม่สงบในภาคตะวันออก ซึ่งเป็นพื้นที่เหมืองแร่สำคัญ มีการสู้รบที่ยืดเยื้อโดยพื้นที่ที่พาทคิดเป็น 1 ใน 3 ของการผลิตภาคอุตสาหกรรมยูเครน...ผลิตไปต้องหลบจรวดไปด้วยเลยทีเดียว **TP**

ตลาดอัญมณีและเครื่องประดับใกล้บ้านอย่างกัมพูชาเป็นตลาดที่ไม่ควรมองข้ามโดยในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2557 (ม.ค. - มิ.ย.) มีอัตราการเติบโตสูงถึง 4.08 เท่าเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า โดยสินค้าส่งออกเกือบทั้งหมดเป็นทองคำ ซึ่งส่งออกเพิ่มสูงถึงกว่า 4.33 เท่า อันเนื่องมาจากชาวกัมพูชานิยมซื้อทองคำสะสมเป็นสินทรัพย์หรือเพื่อการลงทุนเพิ่มมากขึ้น และที่สำคัญคนไม่ค่อยนิยมฝากธนาคาร ต้องยอมรับว่า "อัสปรา" Really love Gold **TP**

สำหรับการส่งออกไปยังญี่ปุ่นก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน รายการสำคัญไม่ว่าจะเป็นเครื่องประดับทอง เครื่องประดับพลาทินัม ทองคำฯ เพชรเจียรไน พลอยเนื้อแข็งเจียรไน และพลอยเนื้ออ่อนเจียรไน ต่างก็ขายดีเป็นเทน้ำเทท่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 26.16, ร้อยละ 2.69, ร้อยละ 54.34, ร้อยละ 23.54, ร้อยละ 5.46 และ 1.24 เท่า ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นผลโดยตรงจากเศรษฐกิจญี่ปุ่นที่เริ่มฟื้นตัว ... บันไซ .. บันไซ อูมามิ โดโตะ **TP**